

عدم توجه به بحران معیشت هزینه‌های درمان را بالا می‌برد، استحکام خانواده‌ها را از بین می‌برد، کارایی را کاهش داده و موجب افزایش حوادث کار می‌شود.

کاهش محسوس سرانه مصرف به لابیات رسیده است؛

داده‌های رسمی نشان می‌دهد که بحران عمیق معیشت چندین گام جلوتر آمده و خود را در نرخ مصرف کالاهای ضروری خوراکی نشان می‌دهد.

به گزارش اسپادانا خبر و به نقل از ایلنا، چهارم خردادماه، مدیرعامل اتحادیه دام سبک کشور اعلام کرد:

«شش برابر شدن بهای نهاده‌های دامی سرانه مصرف گوشت را ۶۰۰ گرم کاهش داد».

به گفته افشین صدرادرس «سرانه مصرف گوشت قرمز در سال ۱۴۰۲ به هفت کیلوگرم رسیده که ۶۰۰ گرم کمتر از سرانه گزارش شده برای سال ۱۴۰۱ است».

هر ایرانی در طول سال به طور متوسط ۷ کیلوگرم گوشت قرمز مصرف می‌کند البته این آمار سال گذشته است و با گرانی‌های اخیر طبیعتاً بازهم باید منتظر کاهش بیشتر سرانه مصرف باشیم؛ این آمار مربوط به متوسط مصرف است اما در خانواده‌های کارگری سرانه مصرف از این رقم بسیار پایین‌تر است برای نمونه، باقر، یک کارگر خدماتی حداقل‌بگیر در پاسخ به این پرسش که در ماه چقدر گوشت قرمز می‌خرید می‌گوید:

من برای یک خانواده ۵ نفره هر ماه در بهترین حالت یک کیلو گوشت گوساله می‌خرم؛ خرید گوشت گوسفند اصلاً نداریم.

اگر فرض بگیریم که این خانواده ۵ نفره هرماه روی هم‌رفته یک کیلو گوشت قرمز مصرف دارد سرانه مصرف ماهانه هر فرد این خانواده فقط ۲۰۰ گرم است که سرانه مصرف افراد این خانواده در هر سال، ۲ کیلو و ۴۰۰ گرم است یعنی کمتر از ۲.۵ کیلو بنابراین کارگر ایرانی نمی‌تواند سالی همان ۷ کیلو گوشت قرمز را در سبد خرید خود داشته باشد درحالی‌که در بسیاری از کشورهای مرفه و توسعه‌یافته این سرانه مصرف بیش از ۳۰ یا ۴۰ کیلوگرم در هر سال است.

کاهش محسوس سرانه مصرف فقط محدود به گوشت قرمز نیست، در حوزه لبنیات هم همین اتفاق افتاده است.

به گفته مدیرعامل اتحادیه تعاونی‌های لبنی پاستوریزه ایران، «سرانه مصرف لبنیات کشور از ۱۳۰ کیلوگرم در سال ۱۳۸۹ به ۵۵ کیلوگرم در زمان حاضر افت کرده است و به نظر نمی‌رسد در سال ۱۴۰۳ نیز رویه‌ای متفاوت از آنچه در سال‌های گذشته رقم خورده اتفاق بیفتد». بازهم اینجا سهم خانواده‌های کارگران بدون تردید بسیار کمتر از سرانه مصرف متوسط کشوری است.

کاهش سرانه مصرف، جانشین‌سازی کالاهای لازم و باکیفیت مثل گوشت سفید و قرمز یا کالاهای دیگر مثل سیب‌زمینی و در بهترین حالت سوپا و ارزان‌خری به دلیل عدم استطاعت، سلامت خانواده‌های کارگری و جامعه را تهدید می‌کند اما در مجموع عواقب این شرایط، حادتر از این حرف‌هاست.

فرامرز توفیقی، فعال کارگری، کاهش سرانه مصرف کالاهای خوراکی را یک مسیر چندین ساله توصیف می‌کند و می‌گوید: افزایش بیماری‌های متابولیکی که شاهد آن هستیم ناشی از ارزان‌خری سبب غذایی یا کاهش مصرف عناصر تاثیرگذار در سلامت انسان است.

وی با تاکید بر اینکه اگر به بحران معیشت توجه نشود در ماه‌های پیش رو وضعیت بدتر خواهد شد اضافه می‌کند:

این شرایط هزینه‌های درمان را بالا می‌برد، استحکام و دوام خانواده‌ها را از بین می‌برد و کارایی نیروی کار را کاهش می‌دهد. کمبود مواد غذایی، دقت و هوشیاری فرد را کم می‌کند و در نتیجه موجب افزایش حوادث ناشی از کار می‌شود، از سوی دیگر باعث پرخاشگری و بروز نزاع در سطح خانواده، جامعه و در محیط کار می‌شود. با همه اینها وزیر کار از دستمزد امسال دفاع می‌کند و مدعی است به صلاح کارگران تصمیم گرفته شده است.

برچسب‌ها: [حقوق کارگران](#) [1]

[سلامت](#) [2]

[حوادث](#) [3]

[فقر](#) [4]